

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudkyně Okresního soudu v Pardubicích vydala dne 26. března 2019 podle § 314e odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „tr. řád“), následující

trestní příkaz:

Obviněný

XXX, narozený XXX 1949 v XXX, trvale bytem a doručovací adresa XXX,

je vinen, že

minimálně od roku 2016 do současné doby na adrese svého trvalého bydliště XXX se řádně nestará o své psy, které chová na svém pozemku, přičemž se zájmově věnuje chovu psů různých plemen v minimálním počtu ve výši 20 ks, kterým však na své zahradě a přilehlých prostorách řádně nezabezpečuje vhodné podmínky k životu tím, že jsou chováni společně v neodpovídajících kotcích s výběhy tak, že jim není dostatečně znemožněno se pravidelně dostávat mezi s sebou do kontaktu, čímž mezi nimi dochází k opakovaným vzájemným fyzickým napadáním, která vedou k více či méně jejich závažným poraněním a v krajních případech i úmrtím, přičemž přinejmenším dne XXX 2018 došlo blíže nespecifikovanou skupinou jím chovaných psů k napadení dalšího jedince z jeho chovu, který byl skupinou psů opakovaně napadán kousáním tak, až utrpěl mnohočetná s životem neslučující se zranění, kdy takto byl napadán za přítomnosti náhodné kolemjdoucí, která na místo zavolala hlídku Městské policie XXX, přičemž napadání psů neustalo ani do doby jejího příjezdu, kdy hlídka byla nucena z důvodu vyzvednutí psa a zabránění v jeho dalším napadání psy usměrnit, ale i přes okamžitý odvoz napadeného psa na ošetření došlo během převozu k jeho úmrtí, před kterým však byl vystaven velkému utrpení,

kdy tímto jako chovatel hrubě zanedbává dlouhodobě své povinnosti tím, že psi se mají možnost volně po jeho pozemku pohybovat bez ohledu na jejich rasu a pohlaví, což vede k nekontrolovanému křížení těchto jím chovaných jedinců a především k jejich vzájemnému

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Králíčková.

fyzickému napadání, neboť psi postrádají jakoukoliv socializaci, nejsou navzájem umístěni v oddělených uzavíratelných kotcích a posléze ani nejsou po takovýchto vzájemných útocích náležitě lékařsky ošetřeni, což se projevuje i nedohojenými zraněními psů a taktéž psy nechová v dostatečných hygienických prostorách, neboť opakovanými kontrolami Státní veterinární správy pro Pardubický kraj bylo zjištěno, že tito jsou chováni v kotcích s exkrementy, které nejsou náležitě odstraňovány, a to i přes jejich opakované upozornění, vzhledem k tomu, že jeho psi postrádají jakýkoliv výcvik či výchovu, tak toto se výrazně projevuje na jejich socializaci jak mezi s sebou navzájem fyzickým napadáním, tak i v přístupu k člověku, kdy v přítomnosti dalších neznámých osob se psi chovají buď ustrašeně, či útočně, a vzhledem k dlouhodobosti tohoto stavu a nerespektování výzev jak ze strany sousedů v místě bydliště, tak státní veterinární správy, je pravděpodobné, že k obdobnému napadání mezi psy může dojít opětovně,

tedy

z hrubé nedbalosti zanedbal potřebnou péči o zvíře, které vlastnil, a způsobil mu tím smrt,

tím spáchal

přečin zanedbání péče o zvíře z nedbalosti podle § 303 odstavec 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „tr. zákoník“)

a odsuzuje se

podle § 303 odst. 1 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **18 (osmnácti) měsíců**.

Poučení:

Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. **Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkazu.** Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

Pardubice 26. března 2019

Mgr. Barbora Kocourková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Králíčková.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 19. září 2022 samosoudkyní Mgr. Barborou Kocourkovou,

takto:

I.

Podle § 314 r odst. 4 tr. řádu se **schvaluje** dohoda o vině a trestu, která byla uzavřena dne 19. 9. 2022 mezi státní zástupkyní Mgr. Janou Šumpichovou a obžalovaným XXX, narozeným XXX 1996 v XXX.

II.

XXX, dříve XXX, narozený XXX 1996 v XXX, trvale bytem XXX

je vinen, že

v přesně nezjištěné době, nejméně v období měsíce XXX roku 2021, opakovaně společně na adrese XXX, kde v té době XXX bydlel, v blíže nezjištěném počtu případů, používali v rámci jimi vnímané „hry“ se psem jménem XXX – samcem, křížencem malého plemene, dlouhosrstého, černé barvy, narozeným XXX - gumičku do vlasů o průměru před roztažením 5,41 cm a síle 0,3 cm, která patřila XXX, kdy tuto mu nasazovali do oblasti hlavy před ušima a pod krkem po celém obvodu této části těla, ačkoliv průměr krku psa byl přibližně 11,5 cm, kdy si museli být vědomi toho, že pes je zvíře, které samo není schopno si takto přiložený cizí předmět sundat, a již samotné nasazování gumičky mu muselo být nepříjemné, neboť v pozici, jak mu byla nasazena, znesnadňovala jeho běžný život tím, že v důsledku toho nebyl schopen plnohodnotně přijímat potravu a tekutiny, a projevoval se štěkotem, neboť mu tak bylo omezeno otevírat tlamu, čímž minimálně na začátku svého jednání postupovali v rozporu s ustanovením § 4 odstavec 1 písmeno i) zákona číslo 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, přičemž přesně nezjištěného dne mu gumičku po nasazení z krku nesundali, a ačkoliv v průběhu nejméně deseti dnů docházelo k jejich vzájemnému

bezprostřednímu kontaktu s uvedeným psem, a to at' již při venčení nebo v místě bydliště XXX, nereagovali na to, postupně během této doby došlo ke stahování gumičky a současně tím i tkání pod gumičkou, čímž bylo narušeno jejich prokrvování, a v důsledku toho nastala intravitální nekróza – odumrtí tkáně doprovázená zánětem a tvorbou hnisu, kdy několik dní působící tlak gumičky zapříčinil u psa vznik strangulační rýhy v délce 35 až 37 cm a hloubce 2 až 2,5 cm, přičemž takový stav mu způsoboval vážnou a trvalou bolest včetně dlouhodobého stresu, neboť postupně začal mít značné problémy s příjmem potravy a tekutin, o čemž vypovídal jeho kachetický stav, který byl zjištěn při veterinárním ošetření dne XXX 2021, při němž bylo jeho zranění odborně ošetřeno, a následně do XXX 2021 léčeno na veterinární stanici VETINO Aesculap Pardubice, s.r.o., kdy bez této odborné a včasné péče by pes v důsledku dalšího stahování gumičky ve tkáni uhynul, přičemž tomuto následku zamezil XXX tím, že jako jeho majitel vyhledal odborné ošetření,

tedy

týral zvíře trýznivým způsobem,

čímž spáchal

přečin týrání zvířat podle § 302 odstavec 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

za tento přečin a dále za sbíhající se přečin podvodu podle § 209 odst. 1, 3 tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 11. 10. 2021, č. j. 2 T 120/2021-213, který nabyl právní moci dne 11. 10. 2021,

podle § 209 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k **souhrnnému trestu** odnětí svobody v trvání **21 (dvaceti jedna) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **33 (třiceti tři) měsíců**.

Podle § 74a odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu držení a chovu zvířat na dobu **2 (dvou) let a 6 (šesti) měsíců**.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se zároveň **ruší** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 11. 10. 2021, č. j. 2 T 120/2021-213, který nabyl právní moci dne 11. 10. 2021, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně a obžalovaný XXX, nar. XXX 1996, byla uzavřena dne 19. 9. 2022 u hlavního líčení dohoda o vině a trestu, ve znění obsaženém ve výročí rozsudku. Obžalovaný XXX po zákonném poučení před soudem prohlásil, že spáchal skutek uvedený v předmětné dohodě. Podle důkazů v trestním spise nebyla žádná důvodná pochybnost o pravdivosti prohlášení obžalovaného o spáchání skutku, ve kterém byl spatřován přečin týrání zvířat podle § 302 odstavec 1 trestního zákoníku.
2. Soud dohodu o vině a trestu rozsudkem schválil, když sjednaná dohoda byla zcela zákonného obsahu jak z hlediska viny co do skutkového základu i právní kvalifikace trestným činem, tak z pohledu uložených trestů. Dohoda o vině a trestu tedy nebyla nezákonná, nesprávná nebo nepřiměřená z pohledu souladu se skutkovým stavem věci, právní kvalifikace trestného činu či druhu a délky trestů. Obžalovaný dohodu uzavřel po předchozím poučení, a bez nátlaku. V rámci sjednání dohody o vině a trestu pak nedošlo k žádnému porušení práv obžalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, pokud toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, lze podat odvolání pouze v případě, že takový rozsudek není v souladu s dohodou o vině a trestu, jejíž schválení státní zástupce soudu navrhl. Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, může poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, podat odvolání pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení, ledaže v dohodě o vině a trestu souhlasil s rozsahem a způsobem náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydáním bezdůvodného obohacení a tato dohoda byla soudem schválena v podobě, s níž souhlasil.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Pardubice 19. září 2022

Mgr. Barbora Kocourková v. r.
samosoudkyně

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 19. září 2022 v trestní věci obžalované XXX, narozené XXX 1998 v XXX, trvale bytem XXX, XXX,

takto:

Podle § 223a odst. 1 a § 307 odst. 1, 2 písm. a) tr. řádu se **podmíněně zastavuje** trestní stíhání obžalované XXX, narozené XXX 1998 pro jednání spočívající v tom, že:

v přesně nezjištěné době, nejméně v období měsíce XXX roku 2021, opakovaně společně na XXX, kde v té době XXX bydlel, v blíže nezjištěném počtu případů, používali v rámci jimi vnímané „hry“ se psem jménem XXX – samcem, křížencem malého plemene, dlouhosrstého, černé barvy, narozeným XXX 2017 - gumičku do vlasů o průměru před roztažením 5,41 cm a síle 0,3 cm, která patřila XXX, kdy tuto mu nasazovali do oblasti hlavy před ušima a pod krkem po celém obvodu této části těla, ačkoliv průměr krku psa byl přibližně 11,5 cm, kdy si museli být vědomi toho, že pes je zvíře, které samo není schopno si takto přiložený cizí předmět sundat, a již samotné nasazování gumičky mu muselo být nepříjemné, neboť v pozici, jak mu byla nasazena, znesnadňovala jeho běžný život tím, že v důsledku toho nebyl schopen plnohodnotně přijímat potravu a tekutiny, a projevoval se štěkotem, neboť mu tak bylo omezeno otevírat tlamu, čímž minimálně na začátku svého jednání postupovali v rozporu s ustanovením § 4 odstavec 1 písmeno i) zákona číslo 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, přičemž přesně nezjištěného dne mu gumičku po nasazení z krku nesundali, a ačkoliv v průběhu nejméně deseti dnů docházelo k jejich vzájemnému bezprostřednímu kontaktu s uvedeným psem, a to ať již při venčení nebo v místě bydliště XXX, nereagovali na to, postupně během této doby došlo ke stahování gumičky a současně tím i tkání pod gumičkou, čímž bylo narušeno jejich prokrvování, a v důsledku toho nastala intravitální nekróza – odúmrť tkáně doprovázená zánětem a tvorbou hnisu, kdy několik dní působící tlak gumičky zapříčinil u psa vznik strangulační rýhy v délce 35 až 37 cm a hloubce 2 až 2,5 cm, přičemž takový stav mu způsoboval vážnou a trvalou bolest včetně dlouhodobého stresu, neboť postupně začal mít značné problémy s příjmem potravy a tekutin, o čemž vypovídal jeho kachetický stav, který byl zjištěn při veterinárním ošetření dne XXX 2021, při němž bylo jeho zranění odborně ošetřeno, a následně XXX 2021 léčeno na veterinární stanici VETINO Aesculap Pardubice, s.r.o., kdy bez této odborné a včasné péče by pes v důsledku dalšího stahování gumičky ve tkáni uhynul, přičemž tomuto následku zamezil XXX tím, že jako jeho majitel vyhledal odborné ošetření,

v němž je spatřován přečin týrání zvířat podle § 302 odstavec 1 trestního zákoníku, a to za současného přijetí závazku obžalované, že se po dobu **18 (osmnácti) měsíců** zdrží držení a chovu zvířat a péči o ně.

Podle § 307 odst. 4 tr. řádu se obžalované stanovuje zkušební doba v trvání **18 (osmnácti) měsíců**.

Odůvodnění:

1. Dne 2. 8. 2022 byla u Okresního soudu v Pardubicích podána obžaloba na obviněnou (nyní obžalovanou) XXX a na obviněného (nyní obžalovaného) XXX pro skutek specifikovaný ve výroku usnesení, ve kterém byl spatřován přečin týrání zvířat podle § 302 odst. 1 tr. zákoníku.
2. Dne 19. 9. 2022 okresní soud konal hlavní líčení, kdy obžalovaný XXX uzavřel se státní zástupkyní dohodu o vině a trestu, která byla následně rozsudkem schválena.
3. Pokud jde o obžalovanou XXX, tak ta se u hlavního líčení k žalovanému jednání zcela doznala (ostatně jako i v přípravném řízení). U hlavního líčení na svoji výpověď z přípravného řízení odkázala. Předmětného jednání jí bylo líto. Obžalovaná souhlasila s postupem dle § 307 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, spočívající v závazku zdržení se držení a chovu zvířat a péči o ně po dobu 18 měsíců.

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Dvořáková.

4. Pro připomenutí soud uvádí výpověď obžalované (tehdy obviněné) XXX z přípravného řízení. Obviněná byla v procesním postavení obviněné vyslechnuta dvakrát. Poprvé dne XXX 2022, kdy v průběhu svého výslechu uvedla, že se mimo jiné dlouhodobě léčí ambulantně na psychiatrii. Vzhledem k tomu policejní orgán její výslech přerušil z důvodu nutnosti zadání vypracovat na její osobu znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Tento postup byl v souladu s návrhem jejího obhájce, který se od samotného počátku výslechu zúčastnil. Ve výslechu obviněné potom bylo pokračováno dne XXX. 2022. Obviněná uvedla, že je schopna výpovědi. Ke vztahu k XXX uvedla, že chodila na základní školu s jeho XXX XXX. Přes něho se s ním seznámila. Navázali spolu kamarádský vztah, osobně jej navštěvovala i u něho doma na adrese XXX. Nyní již nejsou kamarádi, pouze si občas napíše přes mobil. Dále potvrdila, že v minulosti se spolu navštěvovali skoro každý den, byli u něho v bytě, ale chodili i ven na procházky. Kdy u něho byla naposledy, není schopna přesně uvést. Během návštěv u něho se seznámila s jeho psem, jak jej měl předtím dlouho, neví. Také nevěděla nic o jeho původu. Vztah XXX k psovi XXX označila jako dobrý. Myslí si, že ho měl rád a staral se o něho dobře. Podle jejího názoru mu dával pravidelně jíst, ale tomu nebyla nikdy osobně přítomna. Ví, že v prostoru chodby bytu měl misky s jídlem a vodou. Dále potvrdila, že s ním chodil na procházky a někdy chodili společně. XXX se psem XXX spali i v posteli a hráli si spolu. Myslí tím, že jej hlavně hladil. Ona sama uvedla, že se od dětství psů bojí, ale psa XXX měla ráda. Toho se nebála. Hrála si s ním, chodila s ním s XXX na procházky, jednou ho venčila i sama. To, že si s ním hrála, popsala tak, že ho hladila, nebo mu házela míček. Ty měl u sebe XXX v bytě. K události během stěhování v bytě obviněného uvedla, že si na ně pamatuje. Kdy přesně se stěhovalo, však neví. V bytě ale byla, a to v pokoji společně s XXX. Psala si na telefonu a XXX byl u ní. To bylo až do chvíle, kdy kamarád XXX otevřel dveře, a pes XXX vyběhl ven z bytu. XXX jí potom vynadal, že ho nehlídala. Ví, že šel pro něho ven. Následně byli ještě chvíli v bytě, potom šli společně ven. Ona šla domů. To, že pes XXX byl ošetřen, ví. XXX ji o tom informoval. Do té doby nevěděla, že se s XXX něco děje. XXX jí o návštěvě „veteriny“ informoval až následující den. K přiložení gumičky na krk došlo u XXX doma. Gumičku mu nasadili v rámci hry, přiložili mu ji pouze jednou a oba společně. Jak přesně k tomu došlo, neví, ale udělali to společně. Již samotné přiložení gumičky se psovi XXX nelíbilo, nasazení se bránil. Tím myslí to, že se snažil dát hlavu do gumičky. XXX však XXX držel a společně mu gumičku nasadili na hlavu. Má za to, že ji měl na krku za ušima. To se psovi nelíbilo, snažil se ji stáhnout, ale nedařilo se mu to. Chvíli to nasazení gumičky trvalo, ale jak dlouho, není schopna odhadnout. Potom ještě chvíli u XXX byla, následně odešla. Gumička byla její, měla ji předtím na ruce. Při odchodu ji nenapadlo, že už gumičku nemá. Večer psala XXX po messengeru a ptala se ho, zda XXX gumičku sundal. Žádnou odpověď však nedostala. Druhý den šla k němu na návštěvu, ale žádné změny v chování XXX nezaznamenala. Působil na ni normálně. Neviděla ho však jíst ani pít. Následující den si již na gumičku nevzpomněla. Ví, že s ním byli na procházce, a když se vrátili domů, tak byl XXX takový jiný. Lehl si a pouze ležel. Jindy býval živý, skákal, chtěl si hrát. Toho dne však ne. Dokonce si zalezl pod skříň. Tehdy to přisuzovali teplému počasí. Dokonce si pamatuje, že se jí XXX ptal, zda vůbec pes žije. Když odcházela, tak XXX z pod té skříně vylezl. Potom je ještě viděla venku na procházkách. To na ni působil normálně. Tedy až do ošetření XXX na „veterině“ si na gumičku nevzpomněla. V průběhu procházek XXX hladili po srsti a asi i za ušima. To, že by vykazoval nějaké známky bolesti, si nepamatuje. Nezaznamenala ani u něho žádný pach. XXX hladili oba. Gumička byla černé barvy a Bert XXX černou srst. Tedy nebyla vidět. Dále uvedla, že se pokusí dohledat konverzaci s XXX ohledně gumičky a doloží ji. Ví, že ji chtěla v jednom případě vrátit, ale potom již na ni zapomněla. Obviněná také uvedla, že si vůbec neuvědomovala, že by mu mohla způsobit bolest. Přiložili mu ji v rámci hry, ví již, že to byla hloupá hra. Dnes toho velice lituje. XXX s ní ale nijak nekomunikoval, že by XXX bylo špatně. Tedy do jeho ošetření na „veterině“ o jeho zdravotním stavu nic nevěděla. Dnes svého jednání velice lituje. Nicméně na dotaz obhájce připustila, že si byla vědoma toho, že přiložením gumičky může XXX minimálně život znepříjemnit. Dostatečně si to však neuvědomovala. Také připouští, že vnímala to, že mu gumička může omezit přístup k jídlu či k vodě. Přitom si však říkala, že to je XXX pes a měl by si to uvědomit on. Tedy myslela si, že on mu gumičku sundá. Dnes ví, že to byla hloupost, už by to nikdy neudělala. Tedy to, že by mohlo dojít k jeho úmrtí, si neuvědomovala, měla za to, že mu ji XXX sundá.

5. S doznáním obžalované korespondují i další provedené důkazy, zejména protokol o ohledání psa, fotodokumentace, veterinární zprávy o ošetření psa a znalecký posudek z oboru zemědělství, odvětví veterinářství, specializace veterinární lékařství a znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie.
6. K osobě obžalované XXX bylo zjištěno od Úřadu práce ČR, Kontaktního pracoviště Pardubice, že tato není příjemkyní dávky příspěvku na péči a není uvedena jako pečující osoba. Taktéž není držitelkou průkazu pro osoby se zdravotním postižením a nepobírá příspěvek na mobilitu. Současně úřad práce zaslal přehled dávek, které jí byly od ledna 2021 vyplaceny. Jedná se o rodičovský příspěvek. Obžalovaná byla dle jejich zprávy opakovaně v letech 2020 a 2021 vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání. O podporu v nezaměstnanosti nežádala. Dále sdělili, že není a nebyla vyplácena dávkou pomoci v hmotné nouzi. K tomu sdělili, že v roce 2021 vždy krátkodobě nastoupila do různých zaměstnání, které však většinou ukončila. Výše jejich příjmů tedy není známa. K tomu bylo sděleno, že v období od 3. 7. 2018 do 23. 3. 2021 pobírala invalidní důchod prvního stupně, což v roce 2021 činilo celkovou částku ve výši 6 782 Kč. Aktuálně bylo zjištěno, že v opisu z evidence přestupků má jeden záznam. Tento je od Městské policie XXX, kdy jí byla na základě příkazového bloku ze dne XX 2021 uložena pokuta ve výši 1 000 Kč za obtěžování XXX. V opisu z evidence rejstříku trestů obžalovaná nemá dosud žádný záznam.
7. Okresní soud v projednávané věci shledal řadu polehčujících okolností. Obžalovaná se k trestnému činu, zcela doznala. Projevila jistou sebereflexi spočívající v tom, že byla ochotna na určitou dobu dobrovolně zdržet se držení a chovu zvířat a péči o ně. Vyjma jediného přestupku doposud vedla řádný život.
8. Jde především o to, zda obžalovaná bude mít evidován záznam v rejstříku trestů a bude tímto záznamem po určitou dobu stigmatizována. V tomto směru je podmíněné zastavení trestního stíhání pro obžalovanou výhodou. Obžalovaná se zavázala, že bude na dobu 18 měsíců zdržet se držení a chovu zvířat a péči o ně, tedy že se zdrží určité činnosti dle § 307 odst. 2 písm. a) tr. řádu. Okresní soud připomíná, že výhoda neevidování záznamu v rejstříku trestů je na druhou stranu vyvážena nevýhodou spočívající v tom, že obžalovaná nemůže žádat o podmíněné upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti, když tento závazek není trestem, ale dobrovolným přijetím obžalované. Obžalovaná tedy musí tento závazek splnit celý. Navíc bude obžalovaná podrobena zkušební době podmíněného zastavení trestního stíhání a protiprávní jednání může vést k pokračování trestního řízení.
9. Okresní soud v projednávané věci uzavřel, že evidence záznamu v rejstříku trestů není hlavním cílem potrestání. Zásadní skutečností je, že obžalovaná si i přes svůj nízký věk uvědomila své protiprávní jednání, projevila nad svým jednáním lítost, dobrovolně se zavázala k předmětnému zdržení se.
10. Na základě uvedeného okresní soud uzavřel, že samotné projednání trestní věci před soudem splnilo svůj účel a není nutno rozhodnout o vině a trestu a stigmatizovat tak záznamem v rejstříku trestů obžalovanou. Proto bylo rozhodnuto o podmíněném zastavení trestního stíhání, kdy s tímto postupem vyslovila souhlas i státní zástupkyně intervenující u hlavního líčení. Podle § 307 odst. 4 tr. řádu soud stanovil přiměřenou zkušební dobu v délce 18 měsíců. V průběhu zkušební doby bude na obžalované, aby žila řádným životem, chovala se v souladu se zákonem, a nezavdala tak příčinu k rozhodnutí soudu o tom, že se v trestním stíhání bude pokračovat.

Poučení:

Proti tomuto usnesení mohou státní zástupce, obžalovaný a poškozený podat stížnost u Okresního soudu v Pardubicích do tří dnů ode dne oznámení usnesení. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích. Stížnost má odkladný účinek.

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Dvořáková.

Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, pokud toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení. Právo podat stížnost nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Pardubice 19. září 2022

Mgr. Barbora Kocourková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Dvořáková.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 10. září 2020 samosoudkyní Mgr. Barborou Kocourkovou,

takto:

Obžalovaná

XXX, dříve **XXX**, narozená **XXX** 1981 v **XXX**, trvale bytem **XXX**,

je vinna, že

nejméně v období od **XXX** 2019 do **XXX** 2019 jako majitelka a chovatelka tří psů jménem **XXX** – **XXX**, **XXX** – **XXX** a blíže nespecifikovaného křížence jménem **XXX** a minimálně šesti kusů laboratorních potkanů, tyto ponechala zcela bez pomoci samotné v bytě číslo **XXX** v domě čp. **XXX**, ve zcela nevyhovujících podmínkách, neboť sama se o ně následně přestala starat a současně ani nezajistila dohled či péči jiné osoby, kdy zvířata zůstala v nevhodných hygienických podmínkách uzavřená v bytě bez přístupu k pitné vodě a potravě v době léta, kdy panovala horka, byt byl neodvětrán a v důsledku toho se tak zvířata v průběhu dvaceti dvou dnů dostala do silných stresových stavů, což bylo provázeno snahou jakýmkoliv způsobem se pokusit opustit uzavřené prostory bytu, kdy se pokusila prokousat v rámci bytu do dalších pokojů, jeden z laboratorních potkanů se pokusil opustit byt otevřenou ventilací okna, což se mu však nepodařilo a dále na svůj neutěšený stav upozorňovali psi hlasitým štěkotem po celém prostoru bytu, což narušovalo i běžné soužití nájemníků domu, což vzhledem k dlouhodobosti tohoto stresujícího a zcela nevyhovujícího stavu vedlo k podvyživenosti přeživších zvířat a také k úhynu psa jménem **XXX**, jehož kadáver byl bez hlavy nalezen v pokoji bytu, zbývající dva psi byli vyhublí, přičemž horší byl stav psa jménem **XXX**, který byl zcela patologicky vyhublý a dehydratován, pes jménem **XXX** byl v průměrném výživném stavu a současně došlo i k úhynu minimálně šesti kusů hlodavců, kdy jeden z nich – laboratorní potkan, byl nalezen zachycený ve ventilaci otevřeného okna,

kdy tohoto jednání se dopustila i přes to, že jako chovatelka těchto zvířat si musela být vědoma toho, že po jejich opuštění v bytě nejsou zvířata schopna si sama zajistit pomoc, potravu a pitnou vodu, bez jakýchkoliv opatření se o ně dále vůbec nezajímala ani nezajistila do bytu přístup žádné další osoby, která by se o zvířata adekvátním způsobem postarala a vystavila tak zvířata citelnému utrpení v podobě stresu a strádání z nedostatku potravy a pitné vody, kdy k odstranění tohoto stavu došlo až po zásahu integrovaných záchranných složek, které byly na místo přivolány s ohledem na upozornění ostatních spoluobčanů, do bytu musely násilně vniknout a zbývající přeživší zvířata se tak pokusily zachránit,

tedy

týrala zvířata zvlášť trýznivým způsobem a způsobila tak týraným zvířatům trvalé následky na zdraví a smrt,

čímž spáchala

přechin týrání zvířat podle § 302 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2 písmeno b) tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 302 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **10 (deseti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **2 (dvou) let a 6 (šesti) měsíců a** současně se vyslovuje **dohled**.

Podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku a § 48 odst. 4 tr. zákoníku se obžalované ukládá, aby řádně pečovala o svá chovaná zvířata.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Pardubicích podala dne 23. 7. 2020 obžalobu na obžalovanou (tehdy obviněnou) XXX pro jednání, kterým se měla obžalovaná dopustit přechinu týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku.
2. V trestní věci byl Okresním soudem v Pardubicích dne 31. 7. 2020 vydán trestní příkaz, kterým byl obžalované (tehdy obviněné) uložen trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců, s podmíněným odkladem jeho výkonu na 2 roky a 6 měsíců se současným vyslovením dohledu. Dále byla uložena obžalované zvláštní podmínka osvědčení, a to aby řádně pečovala o svá chovaná zvířata. Státní zástupkyně trestní příkaz napadla včasným odporem.
3. Dne 10. 9. 2020 bylo konáno hlavní líčení, a to za splnění podmínek podle § 202 odst. 2 trestního řádu v nepřítomnosti obžalované, které byly obžaloba a předvolání k hlavnímu líčení řádně doručeny.
4. Po provedeném dokazování u hlavního líčení dospěl okresní soud k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
5. Obžalovaná (tehdy obviněná) v přípravném řízení uvedla, že v roce 2019 se zdržovala na adrese XXX. Zde bydlela s XXX asi od XXX roku 2010. Pan XXX zemřel v XXX 2019 a ona tento byt užívala i nadále na základě nájemní smlouvy, kterou s ním měla sepsanou. Jednalo se o byt o velikosti 2+1. V bytě byla chodba vedoucí do kuchyně, WC s koupelnou. Dále zde byl obývací pokoj a ještě jeden pokoj, do kterých se dalo vstoupit také z chodby. V době soužití s panem XXX s nimi v bytě byli psi, morčata, křeček a asi čtrnáct dní prase. To bylo asi před pěti lety. Po smrti pana XXX žila v bytě se psy jménem XXX. XXX byl XXX ve věku tří let, XXX byl kříženec XXX ve věku dvou let a XXX byl kříženec XXX ve věku osmi let. Tento pes byl dříve pana XXX. Potkanů zde bylo pět a dále jedno morče. Již v minulosti měla problémy s Veterinární správou

Pardubice, neboť si sousedé stěžovali na štěkot psů. Proto u ní proběhly v několika případech kontroly, kdy psy pracovníci prohlédli. Uložili jí zlepšit podmínky chovu a také očkování u psa. Dokonce byla i pokutována. K létu 2019 sdělila, že jezdila na brigády. Dne XXX 2019 odjela na brigádu. Kolem 11. hodiny odešla z bytu, který uzamkla. Zvířatům zde nechala vodu a granule. Každý pes dostal podle dávkovací odměrky krmnou dávku. Potkani a morče měli v misce zrní. Psům XXX a XXX ponechala na chodbě v hrnci vodu o objemu asi čtyř litrů. Pes XXX měl vodu v hrnci v kuchyni cca jeden a půl litru. Potkani a morčata měli na den dávku 0,5 litrů vody. Po brigádě se vracela domů okolo 15.00 až 16.00 hodin. Tehdy přijela později, neboť si šla na nádraží okolo 17.00 hodin koupit bagetu. Zde zapomněla batoh i s klíči od bytu. Přes noc přespala na zahrádce a následující den šla do centra pro bezdomovce v XXX, kde přes počítač na facebook napsala XXX informaci o tom, že ztratila klíče od bytu a nemůže se dostat ke psům. Po tomto datu se pohybovala v XXX a přespávala na zahrádce. Toho, že zvířata tak zůstala v bytě bez zabezpečení přístupu k vodě a potravě, si vědoma byla. Podle jejího názoru byla zvířata před ztrátou klíčů od bytu v dobrém výživovém i zdravotním stavu. Psi měli volný pohyb po bytě zamezen zavřenými dveřmi mezi chodbou a kuchyní. V kuchyni zůstal pouze pes jménem XXX. Důvodem bylo to, že ostatní psi měli tendenci na něho útočit. Na dotaz, co učinila pro záchranu zvířat, uvedla, že napsala výše uvedenou zprávu panu XXX a dále zavolala svému známému panu XXX, se kterým problém řešila. Ten jí měl sdělit, aby zavolala zámečnickovi panu XXX z XXX. Tomu měl snad volat i pan XXX, ale výsledek rozhovoru neví. Nic dalšího pro záchranu zvířat neudělala. Zda si pan XXX zprávu na facebooku přečetl, neví. Dále se jej kontaktovat nepokusila. Podle svého názoru pro záchranu zvířat neudělala vše, co mohla. Kontrolu svých psů za dveřmi neprovedla a ani neuskutečnila otevření bytu. Již od XXX 2019 v bytě fyzicky nebyla. Domnívala se tehdy, že se o zvířata postará XXX. To si myslela i přes to, že věděla, že zvířata, která v bytě zůstala, patří jí. O tom, co se se zvířaty stalo, se dozvěděla po zásahu policie a hasičů. Také ji o tom informoval pan XXX někdy v XXX roku 2019. Sdělil jí, že dva ze tří psů přežili, pes XXX zemřel. Byla z toho „divná“. Na závěr sdělila, že celé záležitosti je jí velice líto, mohla pro zvířata udělat mnohem více, vše ji mrzí. U hlavního líčení byla tato její výpověď z přípravného řízení přečtena k důkazu dle § 207 odst. 2 trestního řádu.

6. K ověření skutečností uváděných obžalovanou byl u hlavního líčení slyšen svědek XXX. Svědek potvrdil, že obžalovaná byla XXX až do jeho úmrtí v XXX 2019. XXX bydlel až do své smrti v družstevním byt 2+1, č. 7 na adrese XXX. Obžalovaná tam bydlela s ním. Po úmrtí otce tam ještě přebývala. Špatné podmínky v bytě byly i za života jeho XXX. V bytě bylo i XXX a XXX. Už delší dobu byt zapáchal. Asi před 3 až 4 roky se sepisovala petice, že stoupačkami v domě šel zápach, psi močili na stěny. Obžalovaný řekl, ať přestane chovat v bytě zvířata. Ona řekla, že počká až na soudní výzvu. Od obžalované mu v létě 2019 přišla SMS zpráva o tom, že ztratila klíče od bytu, telefon, kdy v bytě měla psy. Chtěla po něm, aby tam došel. Napsal jí, že je na dovolené v zahraničí, ať si zavolá zámečnicka, aby byt odemknul. Potom už mu nic nenapsala. Zprávu od obžalované policii předložil. Obžalovaná stále lhala, neměl k ní žádnou důvěru. Když se vrátil z dovolené (v XXX 2019), tak asi týden poté, co obdržel předmětnou SMS, zašel do bytu. Snažil se strčit do zámku klíče, které měl od XXX, ale klíč tam nešel dát. Ptal se sousedů, kteří mu sdělili, že slyšeli štěkání psů. On to také slyšel. V bytě byli tři nebo čtyři psi. Volal policii s tím, že neví, zda jsou klíče strčené zevnitř. Potom asi po 14 dnech mu volala policie, že do bytu musí jet. To už tam byli hasiči, městská i státní policie, kteří pak byt otevřeli přes balkon. Byt otvírali z důvodu, zda tam není obžalovaná, protože nevěděli, co s ní je. Do bytu nahlídnul, až poté, kdy policie zachránila dva psy. V bytě zůstal jeden pes bez hlavy, kterého potom musel zakopávat. Svědek dále doplnil, že v bytě byl (před zásahem záchranných složek v XXX 2019) naposledy v XXX 2019 v souvislosti s odhadem ceny bytu. V té době byli v bytě asi čtyři psi, morčata a křečci (celkem asi 12 kusů), dále krysy a potkani. Tři psi běhali v ložnici a v chodbě, jeden pes byl zavřený v kuchyni. Morčata a křečci byli v obývací, byli rozdělení v dřevěné ohrádce. Psi neměli přístup k morčatům a křečkům. Byt nebyl udržovaný, byl zdevastovaný, špinavý, těžce zapáchající. Určitě to souviselo s chovem zvířat. V bytě byly exkrementy od psů, moč na podlaze, vytrhané lino, potrhané postele. V obývací

se nacházely exkrementy od morčat, stará sláma. Po obžalované nechtěl vysvětlení, byl na ni velmi naštvaný. K zásahu složek integrovaného systému v XXX 2019 dále dodal, že hasiči se do bytu dostali přes balkon, zámek u dveří nebyl poškozen. Později zámek nechal vyměnit. V den zásahu v bytě byl, zavolal zámečníka, aby se do bytu dostal. Policii volali sousedé. Policisté do bytu jít nechtěli. Říkali, že z bytu dostali dva živé psy a že je tam jeden pes bez hlavy. Do bytu po jejich odjezdu ten den šel. V ložnici u postele našel psa, který neměl hlavu, zabalil ho a v noci ho odvezl do lesa, kde ho zakopal. Ti dva živí psi už byli pryč. Druhý den šel byt vyklízet. Našel tam asi 4 mrtvá morčata, jednoho potkana skřípnutého v okně a mezi dveřmi mrtvého křečka. Působilo to na něj hodně špatně, hodně dlouho ho to traumatizovalo. V bytě si všimnul, že v miskách pro psy nějaká voda byla. Krmení tam nebylo, resp. nějaké psí žrádlo tam bylo poházené po zemi mezi exkrementy. Nevšiml si, že by tam byly prokousané dveře. V době, kdy to likvidoval, žádné dveře nebyly poškozené. Všechny dveře byly otevřené, všechny dveře byly plné. Obžalovaná se vůbec nezajímala, jak zvířata dopadla.

7. Ke skutečnostem týkajícím se stavu bytu, resp. nalezených (živých i mrtvých) zvířat při zásahu složek integrovaného záchranného systému dne XXX. 2019 se podrobně u hlavního líčení vyjádřili dva strážníci Městské policie XXX, a to XXX.
8. Svědek XXX uvedl, že v XXX 2019 zasahoval v bytě na XXX ohledně odchyty psů. Když přijeli na místo, byla tam už Policie ČR a hasiči s plošinou. V bytovém domě měla být živá zvířata a bylo tam podezření, že se tam nachází zemřelá osoba. Nevěděli, v jakém stavu zvířata jsou, kolik jich je. Pouze podle štěkotu měli informaci, že jich tam je víc. Pracovník HZS otevřel z plošiny okno do kuchyně. Vstoupil do bytové jednotky až poté, když zjistili, že zvířata se nedostanou do kuchyně ani do obývacího pokoje. V celém bytě byla tma. Zjistili, že ve vstupu z chodby do kuchyně byly neúplné dveře (sololitová překližka), přes kterou se zvířata nedostala. Vstoupili do obývacího pokoje. V bytě byl velký zápach, byli tam zavření potkani ve dveřích. Byl tam velký nepořádek, výkaly na zemi (od myší a psů). Byla tam uhynulá zvířata. Na místě našli do 10 až 15 uhynulých krys, válely se po zemi ve všech místnostech. Když posléze došlo k uspaní psů v ložnici, při prohlídce našli torzo mrtvého psa, který neměl hlavu. Hlavu psa nenašli, je možné, že došlo k jejímu sežrání. Nebyla to stará záležitost. Bylo to menší plemeno. Uhynulých potkanů bylo cca 15. Živých potkanů tam bylo asi 15 až 20. Kromě dvou živých psů tam už nic jiného živého nebylo. Na živé psy použili narkotizační prostředky formou foukačky. Přezivší psi byli v naprosto zuboženém stavu, vystresovaní a podvyživení. Neměli přístup k vodě ani k jídlu. Svědek si dále vzpomněl, že ve „ventilačce“ okna byl zavřený mrtvý potkan, který byl asi 40 cm velký. Pod dveřmi si nevšiml zaklíněného potkana. Na místě pořizoval fotodokumentaci. Žádnou manipulaci s mrtvými zvířaty nedělali, jejich počet je pouze odhad. V bytě v žádném případě nebyly misky s vodou. Pokud jde o potravu pro zvířata, něco bylo asi poházené na zemi, ale nevěděl, zda to byla potrava. Závěrem svědek dodal, že věděli, že obžalovaná je problémová osoba. Upřesnil, že na místě neviděl mrtvého křečka nebo morče. Pokud mluvil o kryších, byli to asi potkani.
9. Svědek XXX vypověděl, že s kolegou byli posláni do bytu v ulici XXX. Na místě se nacházeli hasiči, kdy společně s jedním hasičem vstoupili do bytu přes balkonové dveře. Na místě v bytě se nacházeli nějakí živí hlodavci. Někteří byli mrtví, někteří byli bílé barvy, byli téměř po celém bytě. Na místě byli ještě dva živí psi a v jedné místnosti našli mrtvého psa bez hlavy. Kolega pořizoval fotodokumentaci. V bytě byl zápach, špína a výkaly. Nesvítilo tam světlo. Svědek dále doplnil, že živí psi se nacházeli v místnosti, kde byla postel. Dostali se k nim přes pootevřené dveře. Byli vychrtlí a vystresovaní. Musel na ně použít narkotizační látky, potom byli převezeni na veterinární kliniku. Mrtvý pes zůstal na místě, ostatní živá zvířata také. Vodu ani krmivo pro zvířata na místě neviděl. Všechna zvířata se mohla pohybovat volně po bytě. Dveře tam byly, ale byl v nich průlez, kterým mohla zvířata prolézt. Díra byla vykousaná. Mrtvý bílý potkan byl zaklíněný v okně. Kromě něj, celkem viděl více než 5 mrtvých hlodavců. Závěrem svědek upřesnil, že když přišli do bytu, psi byli schováni v ložnici na posteli, kde byly pootevřené dveře. Z kuchyně byly dveře do chodby, kde byla díra. Psi mohli mít volný pohyb po bytě.

10. K důkazu byly provedeny i následující listinné důkazy, které obžalovanou z žalovaného jednání též usvědčují.
11. XXX předložil již v přípravném řízení printscreen zprávy od obžalované, ze které je patrné, že mu zaslala zprávu s tím, že ztratila klíče, mobil a nemůže se dostat ke psům.
12. Pořízená fotodokumentace, kterou na místě provedli městští strážníci, zcela koresponduje s jejich výpovědí i jejich úředním záznamem ze dne XXX 2019. Místní okolnosti (dispozice bytu) vyplývají též z protokolu o ohledání místa činu a přiloženého náčrtku.
13. Policejním orgánem bylo provedeno šetření v místě bytu na adrese XXX, kdy byli vyslechnuti okolní sousedé. Ti uvedli, že s obžalovanou a jejími zvířaty v bytě měli opakovaně problémy, neboť se zde již delší dobu šířil zápach ze zvířat a hluk – štěkot psů. Po datu XXX 2019 již obžalovanou v domě nikdo neviděl. Byl zde později pan XXX – majitel tohoto bytu s tím, že se do bytu nemůže dostat. Zkoušel se podívat, zda by nebylo možné od nich přelézt do bytu, ale bylo to technicky nemožné. V rámci policejního šetření byl osloven zámečník XXX. Ten uvedl, že jeho ani XXX nikdo v předmětné době nekontaktoval s žádostí o otevření bytu na adrese XXX. Konkrétně jej o to nežádala ani sama obžalovaná, a to ani v minulosti. Až XXX 2019 byl požádán Policií České republiky, aby tento byt zavřel.
14. Vzhledem k tomu, že oba dva přeživší psi byli umístěni na ošetření na Veterinární kliniku Štrossovka s.r.o. v Pardubicích, tak byla k důkazu provedena i zpráva o tom, v jakém stavu se při jejich přijetí nacházeli. Ze zprávy se podává, že u křížence psa XXX byl zaznamenán křečovitý suspektně epileptiformní záchvat spojený se spontánní mikcí. Ten u něho asi po dvou minutách přešel. Zřejmě se jednalo o možnou reakci na stres v kombinaci se sedací. Pes byl bázlivý. Ve stoličce měl larvy škrkavek. Druhý pes – kříženec byl velice bázlivý a bojácný. Byl ve velmi špatném výživovém stavu, počínala u něho dehydratace a kachexie. Srst měl matnou a šupinatou. Také v jeho stoličce se nacházely larvy škrkavek. Celkově bylo zkonstatováno, že jeden pes byl ve velice špatném výživném stavu a druhý v průměrném výživném stavu. Ani jeden nejevil známku fyzického poranění. Oba jeví nejistotu a bázeň, byli však orientovaní a vyšetřitelní. Byly u nich nalezeny známky napadení vnitřními cizopasníky, konkrétně škrkavkami. Jejich fyzický i psychický stav se upravil k lepšímu. Trvalé následky na zdraví u nich vysoce pravděpodobně nezůstanou, ale o případných psychických následcích lze nyní pouze spekulovat.
15. Krajskou veterinární správou Státní veterinární správy pro Pardubický kraj bylo vypracováno odborné vyjádření. Z tohoto odborného vyjádření mimo jiné vyplývá, že dle § 13 odst. 1 zákona č. 246/1992 Sb. je každý povinen zvířeti v zájmovém chovu zajistit přiměřené podmínky pro zachování jeho fyziologických funkcí a zajištění jeho biologických potřeb tak, aby nedocházelo k bolesti, utrpení nebo poškození zdraví zvířete a také učinit opatření proti jejich úniku. Dále je zřejmé, že každý, kdo chová zvíře v zájmovém chovu, tak odpovídá za jeho zdraví a dobrý stav. Vedle toho, že zde bylo zkonstatováno, že již v minulosti byla v bytě, kde byla obžalovanou chována zvířata, prováděna kontrola, tak zde je i rekapitulováno, jaká zjištění byla učiněna. Veterinární správa ve svém odborném vyjádření dochází k jednoznačnému závěru, že zvířata, která zůstala obžalovanou v bytě opuštěna, byla zcela jednoznačně týrána. Majitelka musela vzhledem k tomu, že zvířata opustila, vědět, že toto povede k úhynu zvířat, neboť zde neměla dostatečnou dávku krmiva a vody po dobu tří týdnů. I přes její tvrzení, že zde měla nějaké krmivo a vodu zvířata ponechány, tak rozhodně se nemohlo jednat o takové množství potravy a tekutin, aby z nich zvířata po tak dlouhou dobu mohla vyžít. Současně ze zprávy vyplývá, že zvířata byla ponechána v naprosto nevyhovujících hygienických podmínkách, kde byla nucena se v bytě vyměšovat, což samozřejmě vedlo i k tomu, že mohlo dojít k šíření neinfekčních i infekčních onemocnění, což se mohlo a částečně i podepsalo na celkové zdravotní kondici všech zvířat. K tomu také doložili, jaké jsou běžné potřeby na objem krmiva a pitné vody pro zvířata, která byla v bytě ponechána. Z odborného vyjádření je jednoznačné, že úhyn zvířat způsobený žízní a hladem je pomalý a bolestivý. Jedná se o velmi trýznivý stav především tím, že zvíře je za plného vědomí uzavřeno

v prostoru, ze kterého nemůže uniknout a současně zde také nemůže uspokojit své základní potřeby vody a krmiva. O to více tyto potřeby pociťuje. O tom svědčí například i snaha jednoho z potkanů uniknout z bytu ventilační šterbinou u okna, což se mu však nezdařilo a následně uhynul. Taktéž zjištěný zdemolovaný nábytek a otevřené skříňky svědčí o snaze zvířat nalézt jakékoliv dostupné krmivo, které by jejich základní potřeby uspokojilo. To vede i k tomu, že zvířata trpí různými formami úzkostí a nelze nyní vyslovit závěr, zda konkrétně u psů do budoucna nebudou tyto stavy přetrvávat. Pokud se jedná o drobné hlodavce, tak ti museli být vystaveni značenému stresu i tím, že na ně mohli útočit hladoví psi a o tom svědčí i možný pokus o únik potkana zaklíněného ve „ventilačce“. Obžalovaná XXX byla opakovaně kontrolována a opakovaně u ní byla zjištěna porušení zákona č. 246/1992 Sb. (v roce 2016, 2018 i 2019). Při těchto kontrolách bylo zjištěno ohledně chovu psů, že jsou chováni v silně znečištěném prostředí, nedostatečné venčení, psi byli vystavováni stresovým vlivům biologické a chemické povahy. Obžalovaná též nepředložila doklady o očkování.

16. Soud po provedeném dokazování dospěl k závěru, že obžalovaná se dopustila přečinu týrání zvířat ve smyslu § 302 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku, neboť týrala zvířata zvláště trýznivým způsobem a způsobila tak týraným zvířatům trvalé následky na zdraví a smrt. Ze svého jednání byla usvědčena zejména výpověďmi zasahujícími městských strážníků a svědka XXX, které korespondují ostatně i s listinnými důkazy, a to zejména fotodokumentací, zprávou z veterinární kliniky i odborným vyjádřením. Bylo prokázáno, že obžalovaná jako majitelka a chovatelka zvířat (tři psů a několika hlodavců) tyto opustila, aniž by se dále o ně zajímala či adekvátním způsobem zajistila, aby jim byla poskytnuta strava a tekutiny. Dle okresního soudu bylo v jejích možnostech zařídit, aby při jí tvrzené ztrátě klíčů, vnikl na její žádost do bytu zámečník, případně složky integrovaného záchranného systému, a aby tak zvířata zabezpečila, což však neučinila. Obžalovaná pouze zaslala písemnou zprávu XXX, XXX majitele bytu, kde jej vyrozuměla o tom, že ztratila klíče, mobil a nemůže se dostat ke psům. Dále se však již ani nezajímala o to, zda si tento vzkaz přečetl a především, zda se kdokoli o zvířata postará. Bez dalšího se zdržovala stále na území města XXX, k bytu již nešla, na péči o zvířata zcela rezignovala, přitom jí v tom nebránila žádná objektivní okolnost (např. vážný zdravotní či rodinný důvod). Obžalovaná si musela být plně vědoma toho, že chovaná zvířata bez cizí pomoci uzamčená v bytě, který byl navíc nedostatečně odvětrán (byla otevřena pouze ventilace u okna) a bez přístupu k jakýmkoliv potravinám, vodě, nebudou schopna sama přežít. Nelze odhlédnout též od toho, že v této roční době panovala velká vedra, což ještě více umocnilo dehydrataci zvířat, která si nebyla sama schopna v bytě zajistit tekutiny. Závažnost takového jejího počínání byla navíc umocněna tím, že v prostoru bytu 2+1 se v daný čas nacházela různá zvířata, a to jak tři psi, tak laboratorní potkani a zřejmě i morčata, kdy tito od sebe nebyli dostatečně odděleni a z důvodu nedostatku potravy se tak mohli vzájemně napadat, ubližovat si, dokonce se i vzájemně usmrtit. Tyto skutečnosti ostatně mohly vést i k úmrtí jednoho ze tří psů jménem XXX. Ten byl na místě nalezen mrtvý s dekapitovanou hlavou, která v bytě nalezena nebyla, což svědčí o tom, že mohla být ostatními zvířaty zkonsumována. I dle výpovědi slyšených svědků se jednalo o relativně čerstvou záležitost svědčící spíše o sežrání nikoli uříznutí této části těla od jeho zbytku. S ohledem na naprosto neodpovídající hygienické podmínky v bytě, (které dle slyšeného svědka XXX byly již na XXX 2019), včetně zdevastovaného nábytku a podlah pokrytých jejich exkrementy, se zde zvířata pohybovala v tak nevyhovujících podmínkách, že to nutně muselo vést k poškození jejich zdraví i psychiky. Psi i hlodavci tak byli vystaveni naprosto stresujícím podmínkám bez možnosti opuštění bytu, kdy se snažili psi přivolat pomoc a upozornit na sebe opakovaným štěkotem, což bylo registrováno i sousedy v domě. Dále je zřejmé, že některá ze zvířat zřejmě v panice z bytu uniknout jak z důvodu neodpovídajících podmínek, tak z obav o svůj život z důvodu vzájemného napadení, se snažila opustit byt například otvorem při ventilaci okna, což vedlo k jejich úmrtí. Zbývající přeživší zvířata byla výrazně dehydrována a nedostatečně vyživována, což se projevilo především u jednoho ze psů. U obou zajištěných psů pak mimo výše uvedených markantů byla zřejmá naprostá bojácnost a stresová zátěž s ohledem na prožité trauma. Vzhledem k nehygienickým poměrům byli také

napadeni vnitřními cizopasníky, konkrétně škrkavkami. Museli být odčerveni. Všechny tyto okolnosti plně svědčí o tom, že zvířata byla takto dlouhodobě týrána v naprosto nevyhovujících podmínkách uzavřeného bytu. Vzhledem k tomu bylo prokázáno, že obžalovaná naprosto rezignovala na to, aby se snažila se o ně jakýmkoliv způsobem postarat. Bylo jí jedno, co se s nimi později stane. Navíc obžalovaná měla s chovem zvířete (psů a laboratorních potkanů) v minulosti značné problémy. Za svá jednání byla opakovaně postihována v rámci správních řízení. Nedostatečná péče o zvířata vyvrcholila dne XXX 2019, která vedla k již fatálním následkům v podobě smrti minimálně 6 hlodavců a jednoho psa. I zbývající zvířata však utrpěla jak psychické, tak zdravotní problémy.

17. K obhajobě obžalované prezentované v přípravném řízení okresní soud dodává, že konečně ani záměčník XXX nepotvrdil, že by jej obžalovaná nebo kdokoli jiný požádal o otevření bytu. Byl osloven až policejním orgánem. Ani sousedé z domu nepotvrdili, že by se obžalovaná po XXX 2019 jakkoli pokoušela (případně za pomoci jiné osoby) do bytu za zvířaty dostat.
18. Pro úplnost nutno konstatovat, že každý kdo chová zvíře v zájmovém chovu nebo se ujal toulavého, případně opuštěného zvířete, odpovídá za jeho zdraví a dobrý stav. Obžalovaná byla jednoznačně majitelkou 3 psů a minimálně 6 potkanů a proto byla povinna se o zvířata řádně starat.
19. Tohoto jednání se obžalovaná dopustila ve formě úmyslu nepřímého ve smyslu § 15 odstavec 1 písmeno b) trestního zákoníku. Obžalovaná sama připustila, že pro záchranu zvířat neudělala vše, co bylo možné. Neověřovala si, zda si XXX zprávu přečetl. Nebylo jí známo, zda někdo oslovil záměčnictví XXX. Obžalovaná si musela být jasně vědoma, že zvířata ponechala v zcela nevyhovujících hygienických a klimatických podmínkách, bez dostatečného zajištění vody a krmiva. Na péči o ně zcela rezignovala.
20. Obžalovaná v přípravném řízení ke své osobě uvedla, že je nemajetná, XXX. Její měsíční příjem je asi 9 800 Kč.
21. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud postupoval podle § 38 a násl. trestního zákoníku, přihlížel k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalované, k jejímu dosavadnímu způsobu života a možnosti její nápravy. Dále bylo posuzováno i chování obžalované po činu, zejména k její snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. Soud hodnotil i účinky a důsledky, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalované.
22. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení a následky činu, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou zavinění a pohnutkou, záměrem nebo cílem. Soud hodnotil polehčující a přitěžující okolnosti podle § 41 a § 42 trestního zákoníku, dobu, která uplynula od spáchání trestného činu, případnou změnu situace a délku trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.
23. Obžalovaná byla Městskou policií XXX projednávána pro přestupek dvakrát, a to XXX 2019 a XXX 2020, kdy jí byly vždy uloženy blokové pokuty. V opisu z rejstříku trestů má jeden záznam z roku 2007, k němuž však již nelze přihlížet, neboť se XXX 2009 ve zkušební době osvědčila. Za přiměřený trest v rámci zákonné trestní sazby, která podle § 302 odst. 2 trestního zákoníku činí 6 měsíců až 5 let, shledal soud trest odnětí svobody v dolní polovině zákonné trestní sazby, tedy v trvání 10 měsíců. Soud v projednávané věci nepovažoval za nezbytné uložit trest odnětí svobody jako trest nepodmíněný. Výkon trestu odnětí svobody byl proto obžalované podmíněně odložen na zkušební dobu v délce 2 let a 6 měsíců, tedy v polovině zákonné trestní sazby, kterou soud považoval za adekvátní vzhledem k okolnostem případu a osobě obžalované. Zkušební doba činí 1 rok až 5 let. Okresní soud pouze pro úplnost uvádí, že byl obžalované současně stanoven dohled probačního úředníka. Správně mělo být znění zákonného ustanovení vedle § 81 odst. 1 citováno jako ustanovení § 84 a 85 odst. 1 trestního zákoníku. Okresní soud je však vázán vyhlášeným rozsudkem. Dále byla odsouzené stanovena zvláštní podmínka osvědčení, a to dle § 85 odst. 2

trestního zákoníku, aby řádně pečovala o svá zvířata. Pouze pro úplnost okresní soud dodává, že zákon č. 114/2020 Sb. (účinný od 1. 6. 2020) zavedl do nového trestního zákoníku nový druh trestu, a to zákaz držení a chovu zvířat, taktéž zpřísnil trestní sazby trestů odnětí svobody, kdy nyní za předmětné jednání je ohrožen pachatel trestní sazbou 2 roky až 6 let. Nutno však uvést, že obžalovaná spáchala projednávanou trestnou činnost před účinností této novely. Proto byla dle § 2 odst. 1 trestního zákoníku na danou věc aplikována právní úprava původní, neboť nová právní úprava není pro obžalovanou příznivější.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, pokud toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Pardubice 10. září 2020

Mgr. Barbora Kocourková v. r.
samosoudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu v Pardubicích vydal dne 27. března 2025 podle § 314e odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „tr. ř.“), následující

trestní příkaz:

Obviněný XXX, narozený dne XXX 1967 v XXX, bytem XX,

je vinen, že

po předchozích neshodách v rámci sousedských vztahů z důvodu štěkání psa majitelů – rodiny XXX, bydlících na adrese XXX, XXX, nejprve opakovaně odpaloval zábavnou pyrotechniku v blízkosti jejich domu s cílem psa rasy XXX slyšícího na jméno XXX, stáří šesti let, zastrašit, tak aby přestal štěkat, přičemž toto jeho jednání vyústilo až v to, že dne XXX 2024 v čase XXX hodin ze svého pozemku u domu číslo popisné XXX v obci XXX, vhodil na pozemek sousedů XXX číslo popisné XXX v XXX, část vuřtu, který tak dopadl na zámkovou dlažbu pozemku u domu s cílem, aby jej pes slyšící na jméno XXX pozřel, což se však z důvodu silného chemického zápachu nestalo, kdy následným odborným zkoumáním tohoto vuřtu bylo zjištěno, že do něho aplikoval látku hydroxid sodný, která je silně alkalickou látkou s výraznými leptavými účinky, jež jsou způsobily leptáním proděravět jak lidskou, tak v tomto případě zvířecí tkáň a orgány, což by v případě jeho pozření vedlo k trvalému poškození zdraví zvířete případně až jeho uhynutí,

tedy

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k týrání zvířete trýznivým způsobem, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchal

Shodu s prvopisem potvrzuje Soňa Slavíková

přechin týrání zvířat podle § 302 odstavec 1 trestního zákoníku ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 302 odst. 1 tr. zákoníku, za použití § 67 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku a § 68 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu k **peněžitému trestu** ve výši 90 celých denních sazeb po 500 Kč, tedy **45 000 Kč**, splatnému na č. účtu **3762-625561/0710**, variabilní symbol **XXX**.

Poučení:

Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

Pokud nebude peněžitý trest uhrazen do 30 dnů po marném uplynutí lhůty jeho splatnosti, předá soud pohledávku k vymáhání Celnímu úřadu pro Jihomoravský kraj, Koliště 17, 602 00 Brno. Pokud je zřejmé, že by vymáhání peněžitého trestu mohlo být zmařeno nebo by bylo bezvýsledné, přemění soud peněžitý trest nebo jeho zbytek v nepodmíněný trest odnětí svobody; přitom každá zcela nezaplacená částka odpovídající jedné denní sazbě se počítá za dva dny odnětí svobody.

Pardubice 27. března 2025

Mgr. Matěj Pilát v.r.
samosoudce

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu v Pardubicích vydal dne 27. listopadu 2020 podle § 314e odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „tr. ř.“), následující

trestní příkaz:

Obviněná XXX, rozená XXX, narozená XXX 1974 v XXX, trvale bytem XXX

je vinna, že

minimálně v období od měsíce XXX roku 2019 do XXX 2020 v místě svého trvalého bydliště na adrese XXX, jako majitelka a chovatelka koní zanedbala péči o koně jménem XXX, XXX plemene XXX, kdy dlouhodobě nezajistila v dostatečné míře jeho základní fyziologické potřeby spočívající v poskytnutí kvalitní stravy, ustájení a především péče o kopyta, což postupně vedlo ke zhoršení jeho celkového výživového stavu a špatnému stavu kopyt, a to i přes to, že věděla, že kůň je staršího věku, který potřebuje věnovat zvýšenou péči o kopyta, a jejich odborné ošetření, kdy v důsledku zanedbání této péče u něho došlo k markantnímu přerůstání palmárních partií kopytní rohoviny na hrudních končetinách, přičemž na levé hrudní končetině přerůstání této kopytní rohoviny zapříčinilo vznik otoku v oblasti od dorzálního lemu kopyta až po loketní kloub s patrnými vícečetnými rupturami kůže, hnisavých abscesů s výtokem, zánětu kopytní škáry zasahující do kostní dřevě kopytních kostí, podkoží, svaloviny a šlachových pochev, kdy tato zranění koni XXX postupně způsobovala velkou bolest, což vedlo k jeho omezování pohyblivosti a posléze až nemožnosti chůze, na což zcela nedostatečným způsobem reagovala a sama mu nezajistila dostatečnou a včasnou péči, v důsledku čehož na místo přivolaný lékař již musel zkonstatovat nevratnost proběhlých změn a při zvážení nepředvídatelnosti další léčby zánětu s pravděpodobnou nutností trvalých následků na zdraví zvířete v podobě amputace končetiny toto vedlo k jeho řízené eutanázii, jež byla lékařem provedena na místě téhož dne XXX 2020,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

kdy takto jednala i přes to, že je dlouhodobou zájmovou chovatelkou koní, a musela si tedy být plně vědoma toho, jak se má o koně řádně starat včetně řádného odborného ošetření kopyt, na což byla také opakovaně ze strany příslušné státní veterinární správy upozorňována, ale i přes to neučila žádná taková opatření, kterými by nepříznivý zdravotní stav svého koně zlepšila, ačkoliv to v jejích možnostech bylo,

tedy

z hrubé nedbalosti zanedbala potřebnou péči o zvíře, které vlastnila, a způsobila mu tím smrt,

čímž spáchala

přečin zanedbání péče o zvíře z nedbalosti podle § 303 odstavec 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 303 odst. 1 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu k trestu **odnětí svobody** v trvání **4 (čtyř) měsíců.**

Podle § 81 tr. zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá** a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **18 (osmnácti) měsíců.**

Podle § 74a tr. zákoníku se obviněné dále ukládá trest **zákazu držení a chovu zvířat, a to koní všech plemen** na dobu **3 (tři) let.**

Poučení:

Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněná odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

Pardubice 27. listopadu 2020

Mgr. Matěj Pilát v.r.
samosoudce